

חלק 1 מתוך 10

מ"ויהי אברם בן תשעים" עד "מחזה איהו רזא דברית"

(שכ"ז) וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי שָׁנִים וָגו'. רַבִּי אֲבָא פָתַח
(שמואל ב כ"ב, ל"ב) כִּי מִי אֵל מִבְּלָעַדִּי יְיָ וּמִי צוּר וָגו'. דָּוִד מִלְכָּא
אָמַר הָאִי קָרָא (תהילים י"ח, ל"ב) כִּי מִי אֵל מִבְּלָעַדִּי יְיָ. מָאן הוּא
שְׁלִיטָא אוּ מִמָּנָא דִּיכּוּל לְמַעַבְד מְדִי מִבְּלָעַדִּי יְיָ, אֱלֹא מַה
דְּאַתְּפַקֵּד מַעַם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּכָלְהוּ לָא בְּרִשּׁוּתֵיהוּ
קִיָּמִי וְלֹא יְכָלִי לְמַעַבְד מְדִי. וּמִי צוּר, וּמָאן אִיהוּ תְקִיף דִּיכּוּל
לְמַעַבְד תּוֹקְפָא וּגְבוּרָה מְגִרְמִיָּה מִבְּלָעַדִּי אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹא כָלְהוּ
בִידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא יְכִיל לְמַעַבְד מְדִי בַר בְּרִשּׁוּתֵיהָ.

(שכ"ח) דָּבָר אַחֵר כִּי מִי אֵל מִבְּלָעַדִּי יְיָ. דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָלֵא
בְּרִשּׁוּתֵיהָ וְלֹא כִמָּאן דְּאַתְּחַזִּי בְּחִיזוֹ דְּכַכְבֵּיא וּמִזְלִי, דְּכָלְהוּ אַחֲזִיין
מָלְהָ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲלָף לֵיהָ לְגוֹנוּנָא אַחֲרָא. וּמִי צוּר
זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ. הָא אוּקְמוּהָ דְלִית צִיֵּיר כְּמָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

דאיהו צייר שלים עביד וצייר דיוקנא גו דיוקנא ואשלים לההוא
דיוקנא בכל תקוניה, ואעיל בה נפש עלאה דדמי לתקונא
עלאה, בגין כך לית צייר כקודשא בריהּ הוא.

(שכ"ט) תא חזי, מההוא זרעא דבר נש כד אתער תיאובתיה לגבי
נוקביה ונוקביה אתערת לגביה כדין מתחברן תרנוייהו כחדא
ונפק מנייהו בר חד דכליל מתרין דיוקנין כחד. בגין דקודשא
בריהּ הוא צייר ליה בציורא דאתכליל מתרנוייהו. ועל דא בעי
בר נש לקדשא גרמיה ביההוא ומנא בגין דישתכח ההוא דיוקנא
בציורא שלים כדקא חזי.

(ש"ל) אמר רבי חייא תא חזי, כמה אנון רברבין עובדוי דקודשא
בריהּ הוא, דהא אומנותא וציורא דבר נש איהו כגוונא דעלמא,
ובכל יומא ויומא קודשא בריהּ הוא ברי עלמא מזוג וזוגין כל חד
וחד כדקא חזי ליה, והוא צייר דיוקניהון עד לא ייתון לעלמא.

(של"א) תא חזי, דאמר רבי שמעון, כתיב זה ספר תולדות אדם. וכי ספר הוה ליה. אלא אוקמוה דקודשא בריך הוא אחמי ליה לאדם הראשון דור דור ודורשיו וכו'. היאך אחמי ליה, אי תימא דחמא ברוח קודשא דאנון זמינן למיתי לעלמא. כמאן דחמא בחדמא מה דייתי לעלמא. לאו הכי, אלא חמא בעינא כלהו. וכהוא דיוקנא דזמינן למיקם ביה בעלמא כלהו חמא בעינא, מאי טעמא בגין דמיומא דאתברי עלמא כלהו נפשאן דזמינן למיקם בבני נשא כלהו קיימין קמי קודשא בריך הוא כההוא דיוקנא ממש דזמינן למיקם ביה בעלמא.

(של"ב) כגוונא דא כל אנון צדיקייא בתר דנפקין מהאי עלמא כלהו נפשאן סלקו, וקודשא בריך הוא אזמין לון דיוקנא אחרא לאתלבשא בהו כגוונא דהווי בהאי עלמא, בגין כך כלהו קיימין קמיה וחסמא לון אדם הראשון בעינא.

(של"ג) ואי תימא בתר דחמא לון לא קיימי בקיומיהו. תא חזי כל מלוי דקודשא בריך הוא בקיומא אנון וקיימו קמיה עד דנחתו

לְעֶלְמָא. כְּגִוּוֹנָא דָא כְּתִיב, (דברים כ"ט, י"ד) כִּי אֵת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה וְגו'
הָא אוֹקְמוּהָ דְכֻלְהוּ בְּנֵי נָשָׂא דְזַמִּינִין לְמַהּוֹי בְּעֶלְמָא כְּלָהוּ
אֲשֶׁתְּכַחוּ תַמָּן.

(של"ד) הָכָא אֵית לְאַסְתְּכֻלָּא דְהָא כְּתִיב אֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה וְגו'
וּמִשְׁמַע הִנְהוּ דִּיפְקִינן מֵאֲנוּן דְקִיִּימוּ תַמָּן, בְּגִין דְכְּתִיב עֲמָנוּ הַיּוֹם
וְלֹא כְּתִיב עֲמָנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם. אֲלֵא וַדַּאי (הָכָא) כְּלָהוּ קִיִּימוּ תַמָּן
אֲלֵא דְלֹא אֶתְחִזּוּ לְעֵינָא, בְּגִין כֹּךְ כְּתִיב עֲמָנוּ הַיּוֹם אֶף עַל גַּב דְלֹא
אֶתְחִזּוּן.

(של"ה) וְאִי תִימָא מַאי טַעְמָא לֹא אֶתְחִזּוּן הָכָא כְּמָה דְאֶתְחִזּוּן לְאַדָּם
הֲרֵאשׁוֹן דְחֻמָּא לֹון עֵינָא בְּעֵינָא, וְהָא הָכָא אֶתְחִזּוּי יְתִיר. אֲלֵא
הָכָא כֹּד אֶתִּיְהִיבֵת אוֹרִיִּיתָא לְיִשְׂרָאֵל חִיזּוּ אַחֲרָא וְדִרְגִין עֲלֵאִין
הֵווּ חֻמָּאן וּמִסְתְּכֻלָּאן עֵינָא בְּעֵינָא וְהֵווּ תְּאִיבִין לְאַסְתְּכֻלָּא
וְלְמַחְמֵי בִיקְרָא דְמִרְיָהוֹן, וּבְגִין כֹּךְ חָמוּ יְקָרָא עֲלָאָה דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְלַחְדוּדֵי וְלֹא מֵאַחֲרָא.

(של"ו) וְעַל דָּא כְּלָהּ בְּנֵי נָשָׂא דְזַמִּינִין לְקַיִמָּא בְּעֵלְמָא כְּלָהּ קַיִמִי
 קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַנּוּן דִּיּוֹקְנִין מִמֶּשׁ דְּזַמִּינִין לְקַיִמָּא בֵּיהּ
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהילים קל"ט, ט"ז) גְּלָמִי רָאוּ עֵינַיָּךְ וְעַל סִפְרָךְ
 וְגו'. גְּלָמִי רָאוּ עֵינַיָּךְ. מֵאִי טַעְמָא בְּגִין דִּדְיוֹקְנָא אַחֲרָא עֲלָאָה הוּי
 כְּהֵאִי וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, (תהילים י"ח, ל"ב) וּמִי צוּר זֹולָתִי אֱלֹהֵינוּ. מֵאֵן
 צִיר טַב דְּצִיר כֹּלָא כְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

(של"ז) דְּבַר אַחֲרָא כִּי מִי אֱלֹהֵי, דָּא רָזָא דְמַלְכָּה דְהָא אֵל כְּלָלָא הוּא
 דְאַתְכִּלִּיל מְכָלָהּ דְרַגִּין, וְאִי תִימָא דְהָא אֵל אִיהוּ דְרַגָּא אַחֲרָא
 בְּגִין דְכְּתִיב (תהלים ז) אֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם. תָּא חֲזִי, דְהָא לִית אֵל
 מִבְּלַעְדִּי יְיָ דִּלְאוּ אִיהוּ בְּלַחֲדוּי וְלֹא אַתְפְּרֵשׁ לְעֵלְמִין. וְעַל דָּא
 כְּתִיב, (שמואל ב כ"ב, ל"ב) כִּי מִי אֵל מִבְּלַעְדִּי יְיָ וְגו', וּמִי צוּר וְגו'
 דְהָא צוּר לָאו אִיהוּ בְּלַחֲדוּי אֱלָא כֹּלָא חַד כְּדְכְּתִיב, (דברים ד', ל"ט)
 וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַהֲשׁוּבוֹת אֶל לְבָבָךְ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים וְגו'.

(של"ח) תָּא חֲזִי, עַד לָא אַתְגַּזֵּר אַבְרָהָם הָהּ מִמַּלְיָל עַמִּיָּה מְגוּ מַחֲזָה
 בְּלַחֲדוּי כְּמָה דְאַתְמָר דְכְּתִיב הָיָה דְבַר יְיָ אֶל אַבְרָם בַּמַּחֲזָה וְגו'.

בַּמַּחְזָה. בְּהָהוּא חִיזוּ דְרַגָּא דְכָל דְיוֹקְנֵין אֶתְחַזְיִין בֵּיהּ, כְּמָה
דְּאִתְמַר. וְהָאִי מַחְזָה אִיהוּ רָזָא דְבְרִית.

ספר הזוהר, פרשת לך לך, אות שכ"ז-של"ח
נוסח מנוקד: ספר הזהר מנוקד, ישראל תשע"ג – מתוך ספריא
השלמת ניקוד בקטעים שבסוגריים: נוסח חב"ד (chabad.org)
Vocalized Zohar, Israel 2013 · Sefaria
https://www.sefaria.org.il/Zohar%2C_Lech_Lecha.30.327-31.338?vhe=Vocalized_Zohar,_Israel_2013&lang=he
mohel-itamar.co.il